

Současné metody posouvají dobu nutnou k testování virů u sadby brambor z pěti týdnů na několik dnů.

Bc. Michal Mithra, NRLOS Praha, duben 2020

Běžně rozšířené testování sadby brambor na výskyt virů se provádí metodou protilátek, označovaný také jako ELISA test. Nevýhodou této metody pro dodavatele při uznávání a kontrole sadby je její časová náročnost. To je také jeden z důvodů, proč zahraniční certifikační autority opouštějí bezesporu levnější metodu ELISA a přecházejí na testování pomocí DNA.

Národní referenční laboratoř pro osivo a sadbu ÚKZÚZ v Praze Motole v loňském roce akreditovala moderní metodu testování virů u sadby brambor pomocí DNA, která zkracuje testování na několik dnů. Metoda se používá pro testování „dovozové“ sadby, tj. sadby z jiné země původu. Předchozí dvě sezóny byly zkušební, kdy bylo třeba metodu validovat, zúčastnit se porovnávacích zkoušek s jinými laboratořemi, a nakonec metodu akreditovat. Pracoviště NRLOS se účastní pravidelně mezilaboratorních porovnání mezi zahraničními pracovišti.

Při vývoji této metody se částečně čerpalo z různých zahraničních odborných vědeckých publikací, které se přizpůsobily konkrétním podmínkám na pracovišti. Významné byly i krátkodobé stáže v zahraničí. Jiné části metodiky byly postupně získány až praxí při jejím vývoji.

S ohledem na zlepšování služeb pro dodavatele sadby uvažujeme rozšířit okruh testování u sadby brambor ještě o další škodlivé organismy. Tím by v případech, kdy by byl zvýšený tlak na zkrácení času při uznávacím řízení, byla k dispozici komplexní rychlá metoda pro otestování všech sledovaných škodlivých organismů v sadbě brambor.